

1918-02-14

SENDER

Kai Hoffmann

RECIPIENT

Otto Gelsted

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

"Clausens muntre Vrøvl'erier" hentyder til Sophus Claussens "Den lykkelige Maler" i Klingens novemberhæfte 1917.

Sender's location:

Lyngby

Recipient's location:

Kerteminde

Mentioned people:

Sophus Claussen

Axel Garde

Archive:

Poul Uttenreitters papirer. Det

Kongelige Bibliotek, Tilg. 634.

TRANSCRIPTION

Lyngby 14/2 18

Kære Gelsted

Mine Malervenner siger, at jeg skal ikke bidrage til det Elevblad. O.s.v.

Men jeg gør det. Jeg har efterhaanden uddannet mig til et Instrument, og naar man sætter Fingeren paa mig, kommer der en Tone - i Dur eller Moll ... Du har sat Fingeren paa mig.

Man kan ogsaa sige, at jeg har uddannet mig til et Skuffedarium. Men det vilde være perfidt og ikke sandt.

Her er Digtet. Det har intet med den unge Kunst at gøre - d.v.s. Malerne kan afvise det som digterisk Analogi til

deres Malerier, og jeg er ligeglad. Det er mig personlig nok, at jeg har fundet noget i deres Billeder, selv om det, jeg har fundet, ikke var det, som det var Meningen, at jeg skulle finde. Forøvrigt tror jeg, at visse af disse nye Malere og jeg forstaar hverandre. Og Læserne vil rimeligvis i nogle af Bladets Billeder og i dette Digt finde noget af den samme Musik. Oprigtig talt mener jeg, at "Drømmen" bedre end Clausens muntre Vrøvl'erier + de øvrige i Bladet offentliggjorte Digte udtrykker hint Usigelige, som med Rette er den unge Kunsts Sværmeri.

Naar man ikke faar Honorar,

man maa have Lov til at rose sig selv en Smule.

Faar vi saa "Tyven"? Hører jeg andre Livstegn fra dig? Hvis du, som kan præstere noget, ogsaa kommer med noget, staar der dig et Forlag aabent, hvor der ingen Vrøvl er, intet Omsvøbsdepartement, ingen Garde - tre flinke Mennesker, voila tout.

Mange Hilsner fra

Familjen

din hengivne

Kai Hoffmann

Men jeg maa absolut have Korrektur

[illegible][illegible]

DRÖMMEN

Hvad jeg saa som forklare,
hvad jeg hængt og Klæde kom —
Der, hvor sejler et krusent —
Der, hvor skidde er smut —
Der, hvor Sjælen er et langt henrivt Skam.

I et Mæke, som var Lys,
hvad jeg engang ventet —
du, der græd, og så, der lå —
under Tagetens Hov —
kom en Skildkro stød mig —
og jeg var nu begge to.

Hvad jeg ikke kan forklare,
hvad jeg aldrig har haft glæst —
som en Luth med Klidklædet
hav jeg engang været stuet —

Du Klæde, hvad jeg som æstet Forordning og Nat,
er betydning nok — og jeg tænker ut, least
af alle Træ Forordning, at naar jeg det engang —
er der saa andet under Bladet,
jeg vil s'v'g, jeg har forstaaet,
at det Solerens sang! .

Hvad jeg hængt en Klæde i et andet Univers,
Paa en Eng mig i Land, fra et sandt Univers.
Der har blot i Land Følel i et Hus, som var et Vær,

— Der, hvor Hemning og Hel
er et aldrig standt Vind,
der, hvor to er to er den,
staar en Solgengang paa Klæd
af den Dren, som er — smukt — mit rette Hjem . . .

Kun Hoffamen.

Lynby 14/2 18

Kære Gæst

Min Maler venne siger,
at jeg skal ikke bidrage til det Elverblod.
O.s.v. Men jeg griber det. Jeg har efter.
haanden iddamst mig til et Anstalt.
men, og som man sætter Fingrene
paa mig, Kommer der en Toms - i Din
eller Moll ... Du har sat Fingrene paa
mig.

Man kan ogsaa sige, at jeg har ud-
dammst mig til et Klæddarium. Men det
vildt være fejldt og ikke sandt.

Her i Tjelt. Det har indt med
den unge Kunst at give - d. v. s. Maleren
kan afvise det som digtvisk Analogi til

den Maleri, og by er ligeså. Det er
mig personlig nok, at by har fundet rodt
i den Tid, selv om det, by har fundet,
ikke er det, som det er Meningen, at
by skal finde. Forvisst tæn by, at
vise af den nye Maleri og by første
hveranden. O, Læserne vil reagere
i nogle af Thedets Theder i
dette Dit- find nok af den samme
Mund. Oprettigt sagt, mener by, at
„Dromen“ bærer en Plantes men-
te Virkeliser + de virk: Thed
offentliggjort Dit udtrykke hint
Ungelig, som med Tallet er den virk
Kunsts Overvæsen.

Venner mine
Hvornu ikke for Hovener,

men men hve Lve til at rose
hij vke en Smule.

For vi tre Tyvler? ² Hvir
by andre Listerne Jem dij? Hvi der,
som Kun freestere noget, ager Komme
men noget, som der dij et Følge
aske, som der ingen Virol er,
intet Omvoldsdepostent, ingen Park-
te fluke Mennesker, ville toat.

Mare Helmsen Jem

Famiger

der hve Jem

Kai Hoffmann

Men by men absolut hve Komte